

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ГЛАВАТА И ОПАШКАТА

chitanka.info

Тръгна магарешката глава на път. Навърви се подире и опашката.

— Къде отиваме? — попита опашката.

— Бягаме — отвърна главата.

— Защо бягаме?

— Бягаме от циганина, нашия господар. Снощи, като се върнахме в къщи от пазар, чух циганката.

— Манго — рече тя, — кога родя три циганчета, на какъв занаят ще ги дадем?

— Ще ги направим свирачи, да свирят по хората и сватбите.

— Ами кой ще носи тъпана?

— Най-малкото ще го носи и ще удря с една бухалка.

— Лесна работа. Ти не бери грижа. Като родиш циганчетата, аз ще одера кожата на магарето и ще направя от нея тъпан.

— Не коли магарето! — викна циганката. — Кой ще пренася яйцата на пазара?

— Аз ще ги нося! — отговори циганинът. — А магарето ще заколя, защото нощем очите му не виждат. Като минава по моста, може да падне в реката и да се удави. Ще иде и кожата му туй за туй.

— Ето защо, като чух тоя разговор, реших да бягам — каза магарешката глава.

Опашката, която цял живот беше пъдила мухите и мислеше, че това е най-важната работа в живота, избухна.

— Ох ти, главо магарешка! Ето докъде ме доведе с твоята слепота! Цял живот съм вървяла подире ти, хиляди мухи съм избила, за да те пазя от тях, а ти какво направи? Ослепя на старини. Не съм съгласна повече да вървя подире ти. Отсега нататък аз ще те водя!

— Добре — рече главата, — ти ме води!

Тръгна опашката напред. Отби се от утъпкания път, удари през ниви, през ливади, през трънливи поляни, слепешката право към дълбоката река.

И нали нямаше очи — удави магарето.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.